

stadijgelse er gjort absolut. Som jeg tillod mig ved en indstødt Bemærkning at gøre opmærksom paa, er Statsdirigenten ansvarlig for sine Folk, saa jeg tror nu, at disse Bestemmelser ere ret fuldkomne for Forsendelser. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Forslaget indeholder forskellige Bestemmelser, f. Eks. § 58 og § 59, der gaa ud paa, at det skal være en virkelig Statsstatst, der fastslaaes, og at der altsaa ikke kan træffes Overenskomst med nogen som Forsendelser, selv udenlandske Forsendelser, paa andre Villkaar, end der gives til Indlændinge, det vil sige, Statsbanernes Takster fastsættes under for- nødent Hensyn til, hvad der i den lokale Befordring kræves. — Jeg skal endnu blot omtale § 65, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) var inde paa, og som jeg forsikrer det ærede Medlem om, ikke er nogen for Ministeren behagelig Bestemmelse — det forudsatte det ærede Medlem da ogsaa. Jeg vil først gøre opmærksom paa, hvorledes i Loven af 12te April 1892 om Statsbaneordningen dette Punkt er omtalt. Der staar nemlig i § 27: „Takstregulativ med tilhørende Takster og Befordringsreglement samt Bestemmelser om Fribefordring af Personer og Gods for Statsbanedriftens Vedkommende fastsættes, indtil anderledes ved Lov bestemmes, af Indenrigsministeren. Senest for den i 1895 sammentrædende ordentlige Rigsdag bliver at fremsætte Forslag til Lov om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne med tilhørende Sporvoter.“ Altsaa, dette Spørgsmaal om Fribefordring m. m. er stillet noget anderledes; det er ikke krævet endelig ordnet ved en Lov, der skulde fremsættes 1895, og det er ogsaa i og for sig et saa vanskeligt og lidet lysteligt Punkt, at jeg ikke vel har turdet gaa ind paa at sætte Bestemmelser om den nærmere Ordning heraf ind i dette Lovforslag. Derfor kunne vi jo imidlertid godt komme til at tale om Tingene, men jeg tror ikke, Ministeren vil være ringere stillet, hvis man vedtager det, som det staar i Loven. Det er slet ikke saa let at staa imod de forskellige Andragender, som komme i Retning af at faa fri Rejser, fri Retur, nedsat Takst for Selskabsrejser o. s. v.; det er en meget vanskelig Opgave, og den bliver ikke lettere at løse derved, at Rigsdagen i det hele taget har givet alle Klager og Krav Medhold. Man har hidtil kun haft Sans for at komme til at føre overalt i Landet saa hurtigt og billigt og godt som muligt, uanset, hvad det maatte koste Statskassen. En Ting maa vi dog imidlertid være enige

om, nemlig at det, der ikke kan indvindes som Indtægt af Jærnbanerne, altsaa som rimelig Forrentning af den deri staaende Kapital, bliver at udrede af Statskassen, altsaa af den Befolkning, som betaler Statter og Afgifter her i Landet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Scharling: Jeg har bedt om Ordet for at fremkomme med en Indsigelse imod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), der omtalte den Virkning, Takstnedsættelserne have øvet paa Jærnbanernes Indtægt. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at man ikke kan blive staaende ved det finansielle Resultat i det enkelte Aar. Dette kan jo nemlig være fremkommet derved, at Jærnbanenettet er blevet forøget med flere ny og lidet fordelagtige Banestrækninger, der bringe Gennemsnitsindtægten pr. Banemil ned, medens Resultatet, hvis man kunde se bort fra disse Linier, maaske kunde stille sig ganske anderledes. For øvrigt vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg taler kun om Nedsættelsen af Person-taksterne, ikke af Godstaksterne, thi jeg tror, der er en meget væsentlig Forskel her. Der er jo ikke saa lidt Gods, hvis Mængde maa betragtes som givet, og som man ikke vil kunne fremkalde nogen forøget Transport af ved at sætte Taksterne nok saa meget ned. Derimod vil en Nedsættelse for Person-taksternes Vedkommende sandsynligvis altid fremkalde en betydelig forøget Trafik. Over for den ærede Minister vil jeg samtidig tillade mig at bemærke, at jeg hører til dem, der ikke ønske Statens Indtægter af Jærnbanerne formindskede, men mit Forslag tager netop ogsaa Sigte paa, ved Gennemførelsen af de Nedsættelser og Principper, jeg tog Ordet for, at bevirke en forøget og ikke en formindsket Indtægt.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Ogsaa jeg kan hde min Tilslutning til Lovforslaget som det nu foreligger, hvad angaar Befordring af Personer og Gods, hvorimod jeg ikke kan hde min Tilslutning dertil med Hensyn til Bestemmelserne om Befordring af levende Kreaturer. Forinden jeg om et Øjeblik kommer til at omtale dette Punkt, maa det dog være mig tilladt at gøre nogle saa Bemærkninger vedrørende Befordring af Personer og Gods. Jeg skal ikke komme meget dybt ind herpaa, da dette Emne allerede er ret vidtløftigt omtalt, men